

Sagen ved at lade disse Eiendomme taxere saaledes, som vi i Almindelighed taxere her i Danmark, at vi dernæst betragte dem som skatteprivilegerede, forsaavidt som de nu ere ansatte til lavere Skat, end der efter den nye Matrikel bliver dem paalagt, og at man derpaa udbetaler Forskjellens 25 dobbelte Beløb paa samme Maade, som vi hidtil have udløst Skatteprivilegierne, om vi end ikke hidtil have udløst disse med det 25dobbelte, men, saavidt jeg huffer, med det 15dobbelte Beløb. Der vilde da ikke fremkomme nogen stor Vanskelighed ved Hartkornsansættelsen, idet vi vide, hvorledes denne tidligere er steet, og den vilde ikke blive Skattebyerne til mindste Meen, medens hele Skatten vilde komme til at hvile paa Eiendommene med det fulde Beløb, naar Skatteforskjellen først eengang for alle var bleven Eierne godtgjort. Ved at betræde denne Vej, troer jeg, at man mindre vil ængste alle Vedkommende, idet man tillige gjør Forandringen simplere og naaer det egentlige Formaal, ikke at beskatte de vedkommende Eiendomme enten mere eller mindre, end nu er Tilfældet, paa samme Tid, som man dog faaer dem til at være undergivne samme Bestatningsregler, som ere gjældende for Resten af Landet.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog, at man ikke godt paa den Maade kan sikkre de paagjældende Eiendomme mod at blive prægraverede; thi om der end med Hensyn til de Skatter, som indflyde i Statskassen, derved kunde finde en Ujævning Sted, vil den Omstændighed, at de paa Grund af Bordenes nuværende Tilstand blive ansatte til større Hartkorn end Borden af tilsvarende Bonitet i Kongeriget, ogsaa medføre, at Communeafgifterne ville blive større end de tilsvarende Afgifter i Kongeriget. Søvrigt er det Lovforslagets Mening, at der ikke skal paalægges disse Beboere større Skat, end de nu have, og at der altsaa ved Reguleringen af Gammelstatten skal bestemmes det Afslag, som i saa Henseende maa fordres. — Hvad § 2 angaaer, skal jeg gjentage, hvad jeg yttrede ved Lovudkastets Indbringelse, at det maa være beroligende for de Vedkommende deraf at kunne see, at man paa ingen Maade vil gaae dem for nær.

Tscherning: Jeg troer ikke, at den af mig foreslaaede Fremgangsmaade vil medføre den allermindste Uleilighed med Hensyn til Communeskatterne. At ansætte til Hartkorn efter de Regler, som for Resten ere blevne fulgte i Landet, er en overordentlig vanskelig Sag og hviler paa et saa løst Grundlag, at Ingen kan gjøre det med nogen Sikkerhed, men naar man ansætter de vedkommende Eiendomme saa nær, man kan, til det Samme, hvortil de kongerigske Eiendomme ere blevne ansatte, har man øvet Nødsærdighed ligeoverfor de øvrige Indvaanere i Landet, med hvilke Eierne af de paagjældende Eiendomme fremtidig skulle staae paa lige Fod, og der vil da heller ikke være nogen Grund til Klage, idet Indvaanerne i de indlemmede Districter vedblive at være stillede paa samme Maade som hidtil. Deres Skatteforpligtelse kommer til at hvile paa et dobbelt Underlag, nemlig for det Første paa det, af hvilket de nu hde — og ved at bruge det paany, træder man dem ikke for nær —, og for det Andet paa det, for hvilket de Vedkommende, ligesom alle andre Skatteprivilegerede, engang have erholdt Betaling i Obligationer, eller hvilke andre Betalingsmidler det nu vil blive. Jeg holder mig altsaa overbevist om, at man, naar man seer nærmere til, ikke vil komme i den allermindste Forlegenhed ved den foreslaaede Fremgangsmaade, men at man vil finde, at den er den simpleste og eneste rigtige, man kan følge. Hvad Communeskatterne angaaer, da maa man lægge Mærke til, at de ere af to forskjellige Arter. For det Første har man de Communeafgifter, som alene benyttes indenfor selve Communens Grændser, men de Vedkommende ville ikke kunne lide nogen Skade ved, at disse maaskee forhøies, eftersom de Byrder, der i saa Henseende paalægges dem, kun sigte til at fremme deres eget Vel, og Udøvelsen deraf for en stor Deel beroer paa deres egen Raadslagning og Vedtagelse. For det Andet har man Communeafgifter til Amtsrådet. Hvad disse angaaer, komme de Vedkommende ganske vist til at hde i en ny Forbindelse med Andre, ligesom ogsaa Jbelsens Art maaskee er ny for dem, men naar de dog for det Første kun komme til at hde efter et Grundlag, som ikke er mere trykkende for dem end det, hvorefter der nu paalægges dem